

[Fiskeriministeren.]

således som jeg tidligere har antydnet, bl. a. ved et samarbejde om at udnytte udviklingslandenes ny erhvervede fiskeressourcer. I den retning er vi allerede kommet et stykke, idet man på nuværende tidspunkt har taget det første skridt i retning af at undersøge, om der er basis for at etablere et samarbejde med nogle afrikanske kyststater. Inden for den nærmeste tid vil det vise sig, om der bliver mulighed for som et første led at sende et antal fiskekuttere på prøvefiskeri i disse afrikanske farvande. Et af formålene med et sådant prøvefiskeri vil være at afprøve, om de fangster, der bliver tale om, kan anvendes i den danske fiskeindustri.

Det er klart, at såfremt der her viser sig at være alternative udnyttelsesmuligheder for en del af den danske søgående fiskeriflåde og alternative forskningskilder for industrien, rummer det et perspektiv, som regeringen i høj grad vil være opmærksom på, og som man vil følge op, også i relation til andre lande og andre verdensdele. Jeg vil imidlertid gerne understrege, at dette projekt befinder sig i en helt indledende fase, og at det i første omgang gælder om at skaffe sig sikker viden om projektets bæredygtighed.

Jeg vil herefter sige et par ord om virkningerne for fiskerierhvervet af nogle af de beskæftigelsesforanstaltninger, hvorom der i februar blev opnået enighed mellem 5 af partierne her i folketinget.

Folketinget vil i nær fremtid få forelagt et lovforslag om midlertidige statstilskud til visse strukturforanstaltninger inden for fiskeriet. I henhold til dette forslag – som jeg håber vil få bred tilslutning i tinget – kan der i næste finansår stilles et beløb på 10 mill. kr. til rådighed som statsstøtte til investeringer, der gennemføres om bord i fiskerifartøjer for at øge produktiviteten ved fangstens behandling, herunder investeringer, der gennemføres med henblik på at øge anvendelsen af fangsterne til konsumformål. Der tænkes her navnlig på investeringer i rensnings-, sorterings- og isningsmateriel.

Tilskuddet kan ydes med 25 pct. af udgifterne og har primært til formål at øge behandlingsgraden af fangsterne i industrifiskeriet, hvor en del konsumegnede bifangster i øjeblikket bruges til fiskemel m. v. Installation af det nævnte materiel vil betyde, at disse bifangster vil kunne udnyttes til menneskeføde og dermed øge fiskernes indtjening og være med til at

sikre beskæftigelsen. Foranstaltningen kan også ses som et bidrag til at hjælpe fiskerierhvervet til at påbegynde en omstillingsproces fra industrifiskeri til det mere arbejdsintensive konsumfiskeri. Der er både ud fra beskæftigelsesmæssige og ressourcemæssige hensyn enighed om, at dette er ønskeligt.

Vi er naturligvis fuldt ud opmærksomme på, at et statstilskud af den nævnte størrelsesorden langt fra vil kunne dække det behov, der er i fiskerierhvervet. Men vi tror på den anden side på, at når resultatet af disse investeringer i strukturomlægningen viser sig, vil de bidrage til, at der på bred basis blandt fiskerne vil være en forståelse for nødvendigheden af en delvis omlægning af industrifiskeriet til konsumfiskeri.

Dette må imidlertid ikke tages som et udtryk for, at regeringen har opgivet industrifiskeriet. Det er fortsat regeringens opfattelse, at der også i fremtiden vil være behov for et omfattende industrifiskeri, alene af den årsag, at der fortsat er en række fiskearter, det ikke med den nuværende forædlingsteknik er muligt at afsætte til menneskeføde.

Fra biologisk side har man ofte understreget, at en reduktion af industrifangsterne ikke er en nødvendig forudsætning for at få større fangster af konsumegnede fisk. Det må stå klart for enhver, at det ville være meget dårlig økonomi, om vi derfor fra dansk side gennemførte en betydelig reduktion af industrifiskeriet. At andre medlemslande inden for EF, hvis fiskere udøver fiskeri i stort set de samme farvandsområder, givetvis vil hilse en sådan dansk politik velkommen ud fra den opfattelse, at dette vil give større industrifiskeri til dem, er vel åbenbart. Denne holdning til industrifiskeriet har regeringen fastholdt i de forhandlinger, der er ført i EF om fiskerireguleringer i EF-havet, og det vil også være regeringens politik i fremtiden.

Jeg vil også gerne ved denne lejlighed nævne de beskæftigelsesmæssige muligheder, der vil være, såfremt det forsøgsfiskeri efter blåhvilling, som blev muliggjort gennem de midler på i alt 10 mill. kr., der ved augustforliget sidste år blev stillet til rådighed for fiskerierhvervet, viser, at der bliver økonomisk grundlag for at fange blåhvilling. Efter biologernes skøn findes disse fisk i mængder i Nordatlanten på op mod 20 mill. t, hvilket uden at true denne bestand skulle gøre det muligt at udøve et fiskeri på årligt 3 mill. t. Da denne fisk indtil videre ude-